

HODOČAŠĆE FSR KRNJEVO U ZAGREB POVODOM IZLOŽBE FRANJEVAČKE PROVINCIJE SV. JERONIMA "MILOST SUSRETA"

U rano subotnje jutro 19. veljače 2011. okupili smo se radi odlaska na izložbu "Milost susreta" koja je postavljena u gornjogradskim Klovićevim dvorima. Krenuli smo autobusom sa starog okupljališta ispod crkve u smjeru Zagreba uz vodstvo našeg župnika. Vrijeme putovanja do Kaptola i Katedrale je brzo proletjelo uz jutarnju molitvu i kronicu, a fra Anselmo nas je ukratko upoznao sa planom hodočašća. Po dolasku na Kaptol uputili smo se u zagrebačku Katedralu koja polako ali sigurno dobiva svoje novo vanjsko ruho. Svaki put iznova oduševi nas njezina ljepota ali i mir kroz molitvu kojoj smo se posvetili nakon dolaska. U katedrali smo iza oltara zatekli grobni odar blaženika Alojzija Stepinca pred kojim smo se sa poštovanjem i zahvalnošću poklonili.

Nakon kratke šetnje gornjogradskim ulicama koje su ovih dana postale novovjeke arene nemilih događaja u miru smo stigli do Klovićevih dvora. Prema riječima fra Anselma Milost susreta je naslov izložbe na kojoj je prikazana umjetnička baština Franjevačke provincije sv. Jeronima sa sjedištem u Zadru koja se proteže od Rovinja pa sve do Kotora. Dva su povoda otvaranja izložbe: nedavna proslava 800-te obljetnice utemeljenja Reda manje braće (1209-2009) te skoro proslava 800 godina od dolaska sv. Franje na hrvatsku obalu (1212-2012). Neplanirani dolazak Franje Asiškog na hrvatsko tlo, usred olujnog nevremena, smatra se milosnim događajem, što je istaknuto u naslovu izložbe. Uz meditativnu redovničku glazbu koja je ovaj prostor još više oplemenila uronili smo u ljepotu najraznolikijih umjetnina: od slika i skulptura, preko ikona i liturgijskih predmeta do crkvenog ruha, minijatura i pjesmarica na pergameni.

Raspeo sa živim Kristom, Zadar, XII st.

Ugljanski poliptih, Zadar, XV st.

Pjesmarice na pergameni

Nikola Firentinac, Bogorodica s djetetom, 1475g.

Ove umjetnine, prema riječima voditeljice u muzeju te fra Anselma predstavljaju dio povijesnih i kulturnih spomenika koje su franjevci ostavili na hrvatskom tlu kroz proteklih osam stoljeća. Svakako da ove umjetnine predstavljaju veliku materijalnu vrijednost ali smo sigurni da svaka od njih ima i onu drugu vrijednost koja je nemjerljiva. To su svjedoci duhovnosti naših fratara koji su se u svojim zajednicama održali kroz dugi niz stoljeća prolazeći kroz sve poteškoće svog vremena. Poruka evanđelja koju nam šalju ovi predmeti je nadvremenska. Pravo je čudo što su se ove umjetnine održale na ovim prostorima koje su češće obilježavali ratovi nego mir. Ovo je očit dokaz da je Bogu sve moguće. I članovi FSR-a životnim svjedočenjem vjere u današnjem svijetu mogu i moraju doprinosti da se ova povijest nastavi.

Naše hodočašće se nastavilo povratkom prema Krašiću, rodnom mjestu blaženika i mučenika, Alojzija Stepinca. Ispred crkve u Krašiću nas je ljubazno dočekaao župnik i uveo u crkvu Presvetog Trojstva. Njegovo svjedočanstvo o životu kardinala Stepinca djelovalo je poticajno na nas hodočasnike jer žrtva koju je podnio za svoju katoličku crkvu i narod vrlo je rijetka u današnje vrijeme kada nas iskušenja često odvođe od Boga. Moram se osvrnuti i na iskrivljenu povijest koju je bivši režim nastojao usaditi u naš narod. Kolika je mržnja bila prema crkvi i kardinalu Stepincu znaju generacije đaka koje su na satovima povijesti slušale te laži. Ipak se istina ne može zauvijek skrivati i tu istinu je svojim životom i žrtvom ispisao naš blaženi Alojzije. Fra Anselmo je potom održao nadahnutu misu i propovijed. Iz molitve u čast blaženog Alojzija Stepinca: "Gospodine, Bože naš! Ti si blaženom Alojziju Stepincu dao milost čvrsto vjerovati u Isusa Krista i spremno trpjeti sve do mučeničke smrti. Pomogni nam slijediti njegov primjer i njegov nauk da bismo ljubili Krista kako ga je on ljubio i služiti Crkvi kako joj je on služio..."

Na povratku prema Rijeci zaustavili smo se i u Karlovcu, na zadnjem mjestu našeg hodočašća u nacionalnom svetištu sv. Josipa. Dočekao nas je župnik te ukratko predstavio crkvu i svetište. Crkva je nova i suvremena građevina izgrađena prema idejnom projektu ing.arh. Josipa Sponera. Svake godine 19. ožujka, slavi se glavno proštenje Sv. Josipa pa dolaze hodočasnici iz raznih krajeva naše Domovine. Godine 1991. karlovačko Poglavarstvo proglasilo je Sv. Josipa za zaštitnika grada. Interesantno je napomenuti da je ovo područje u prošlosti bilo močvarno pa je prilikom gradnje temelja za crkvu bilo potrebno postaviti hrastove pilote koji tako nose cijelu građevinu.

Bližio se sumrak pa je trebalo krenuti kući. Neplanirano smo posjetili još jednu znamenitost Karlovca koju smo uočili na susjednom brijegu, Stari grad Dubovac sa kojeg se pruža pogled na cijeli grad u nizini. U 15. i 16. st. ovom gradinom su gospodarili kneževi Frankopani i Zrinski, a potom i karlovački generali. Smješten je na prapovijesnom humku povrh Kupe, a u najvišoj kuli je izložbeni postav i vidikovac koji nismo mogli posjetiti jer je dvorac bio zatvoren. Ovu priliku smo iskoristili za kraću šetnju i slikanje.

Nakon svih ovih događanja i svetih mjesta koje smo obišli dočekali smo zasluženi odmor u autobusu koji nas je sigurno vratio našim kućama. Na kraju puta možemo reći Mir i dobro te hvala našem fra Anselmu koji nam je organizirao ovo sadržajno i poticajno hodočašće.

Priredio:

Slaven Kulić.